

- naruszeniu zasady zakazującej bezpodstawnego wzbogacenia, ponieważ wskutek zwrotu pełnej kwoty, której dochodzi Komisja, instytucja ta wzbogaci się bezpodstawnie, zważywszy że dysponuje ona efektami prac i badań przeprowadzonych przez skarżącą, chociaż nie zapłaciła za nie;
- naruszeniu przez Komisję jej uprawnień kontrolnych w trakcie wykonywania umowy.

Skarga wniesiona w dniu 22 lipca 2009 r. — Intel przeciwko Komisji

(Sprawa T-286/09)

(2009/C 220/86)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Intel Corp. (Wilmington, Stany Zjednoczone Ameryki) (przedstawiciele: N. Green, I. Forrester, QC, M. Hoskins, K. Bacon, S. Singla, Barristers, A. Parr i R. MacKenzie, Solicitors)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności, w całości lub w części, decyzji Komisji C(2009) 3726 wersja ostateczna z dnia 13 maja 2009 r. w sprawie COMP/C-3/37.990 — Intel;
- tytułem żądania ewentualnego, uchylenie lub znaczące obniżenie kwoty nałożonej grzywny;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez Intel.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze strona skarżąca wnosi na podstawie art. 230 WE o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 3726 z dnia 13 maja 2009 r. w sprawie COMP/C-3/37.990 — Intel, w której uznano, że dopuściła się ona jednego ciągłego naruszenia art. 82 WE i art. 54 porozumienia EOG w okresie od października 2002 r. do grudnia 2007 r., polegającego na wdrożeniu strategii mającej na celu eliminowanie konkurentów z rynku jednostek centralnych x86 („CPU”). Ponadto skarżąca wnosi o uchylenie lub obniżenie nałożonej na nią grzywny.

W uzasadnieniu swych żądań skarżąca podnosi następujące zarzuty.

Po pierwsze twierdzi ona, że Komisja naruszyła prawo:

- a) uznawszy, że warunkowe obniżki udzielone przez Intel jej klientom miały per se charakter abuzywny ze względu na to, że były one warunkowe, nie wykazawszy jednak, jakoby mogły one rzeczywiście prowadzić do wyeliminowania konkurencji;

- b) oparłszy się na instytucji nadużycia eliminującego określanej mianem „nagich ograniczeń” i nie przeprowadziwszy w tym względzie jakiegokolwiek analizy eliminacji konkurencji (a nawet jej możliwości lub prawdopodobieństwa);
- c) nie zbadawszy, czy warunki, na jakich klientom przyznawane były rabaty, stosowane były na terytorium Wspólnoty Europejskiej lub czy wywierały one natychmiastowe, istotne, bezpośrednie i przewidywalne skutki na terenie Wspólnoty Europejskiej.

Po drugie skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła wymogi obowiązujące w zakresie oceny dowodów. Tak oto Komisja nie wykazała, że warunkiem udzielania przez Intel rabatów było to, by klienci nabywali od Intel jednostki centralne x86 w ilości zaspakajającej ich całe lub prawie całe zapotrzebowanie na takie jednostki. Ponadto w celu ustalenia, czy rabaty udzielane przez Intel mogły skutkować ograniczeniem konkurencji, Komisja posłużyła się kryterium zwanym „kryterium równie skutecznego konkurenta” („AEC”), jednakże popełniła ona liczne błędy w zakresie analizy i oceny dowodów w związku z zastosowaniem tego kryterium. Komisja pominęła także inne rodzaje dowodów, które były istotne dla oceny skutków obniżek stosowanych przez Intel. W szczególności Komisja:

- a) pominęła dowód prowadzący do wniosku, że w okresie zarzucanego naruszenia jeden z konkurentów Intel znacząco zwiększył swój udział w rynku oraz zysk, przy czym jego niepowodzenia dotyczące pewnych segmentów rynku lub pewnych producentów oryginalnego sprzętu („OEM”) były wynikiem jego własnych niedociągnięć;
- b) nie wykazała istnienia związku przyczynowego między tym, co uznała ona za warunkowe obniżki, a decyzjami klientów Intel o rezygnacji z dokonywania zakupów u tego konkurenta;
- c) nie dokonała oceny dowodu dotyczącego kwestii oddziaływania obniżek udzielanych przez Intel na zachowania konsumentów.

Po trzecie skarżąca podnosi, że Komisja nie wykazała, jakoby Intel wypracowała długoterminową strategię eliminowania konkurentów. Taki wniosek nie jest poparty dowodami i nie jest on uprawniony w świetle fragmentarycznego charakteru dotyczących każdego z klientów Intel twierdzeń Komisji (zarówno w odniesieniu do objętych tą strategią produktów, jak i okresu jej stosowania).

Skarżąca utrzymuje także, iż należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji w całości lub w części ze względu na to, że w postępowaniu administracyjnym Komisja naruszyła istotne wymogi proceduralne, co w istotny sposób naruszyło prawo Intel do obrony. W szczególności Komisja:

- a) nie umożliwiła Intel ustnego ustosunkowania się do treści dodatkowego pisma w sprawie przedstawienia zarzutów oraz pisma dotyczącego okoliczności faktycznych, mimo iż w pismach tych podniesiono zupełnie nowe zarzuty i powołano się na nowe dowody, na których w znacznej mierze oparto się w zaskarżonej decyzji;

- b) nie dołączyła do akt sprawy — gdy zażądała tego skarżąca — pewnych wewnętrznych dokumentów pochodzących od konkurenta, mimo iż w ocenie skarżącej dokumenty te:
- i) miały bezpośredni związek z zarzutami Komisji podnoszonymi wobec Intel,
 - ii) mogły stanowić dowód braku winy po stronie Intel oraz
 - iii) zostały precyzyjnie wskazane przez Intel;
- c) nie przywiązała właściwej wagi do przebiegu spotkania z kluczowym świadkiem, reprezentującym jednego z klientów Intel, który najprawdopodobniej dostarczył dowodu braku winy po stronie Intel.

Powołując się na art. 229 WE, skarżąca kwestionuje także wysokość nałożonej na nią grzywny i podnosi w tym względzie trzy główne argumenty.

Po pierwsze twierdzi ona, że grzywna w wysokości 1 060 000 000 EUR (najwyższa grzywna, jaką Komisja nałożyła kiedykolwiek na pojedyncze przedsiębiorstwo) jest rażąco nieproporcjonalna, biorąc pod uwagę to, że Komisja nie wykazała żadnej szkody po stronie konsumentów ani wyeliminowania konkurentów.

Po drugie skarżąca podnosi, że nie naruszyła ona art. 82 WE umyślnie ani nieumyślnie: przeprowadzona przez Komisję analiza AEC oparta jest na informacjach, które nie były dostępne skarżącej w czasie, gdy przyznawała ona obniżki na rzecz swych klientów.

Po trzecie skarżąca twierdzi, że przy ustalaniu kwoty grzywny Komisja nie zastosowała poprawnie swych wytycznych w sprawie grzywien z 2006 r. oraz wzięła pod uwagę pozbawione znaczenia bądź niewłaściwe okoliczności.

Skarga wniesiona w dniu 27 lipca 2009 r. — Carrols przeciwko OHIM — Gambettola (Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL)

(Sprawa T-291/09)

(2009/C 220/87)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Carrols Corp. (Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat I. Temiño Cenicerós)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Giulio Gambettola (Los Realejos, España)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie dopuszczalności niniejszej skargi wraz załącznikami;
- stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej w zakresie dotyczącym podstaw unieważnienia określonych w art. 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r.
- obciążenie OHIM kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy

znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL” (zgłoszenie nr 002938801) dla towarów i usług z klas 25, 41 i 43

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Giulio Gambettola

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: Strona skarżąca

Prawo ze znaku towarowego przysługujące stronie wnoszącej o unieważnienie: Graficzny krajowy znak towarowy (nr 2 201 552) zawierający element słowny „Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL” i krajowy znak towarowy „POLLO TROPICAL” (nr 2 201 543), dla usług z klasy 41 („usług świadczonych w restauracjach”).

Decyzja Wydziału Unieważnień: Oddalenie wniosku o unieważnienie

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Niewłaściwa wykładnia art. 52 ust. 1 lit. b) i art. 53 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 14 lipca 2009 r. — Mepos Electronics przeciwko OHIM (MEPOS)

(Sprawa T-297/08) ⁽¹⁾

(2009/C 220/88)

Język postępowania: angielski

Prezes ósmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 247 z 27.09.2008.